

ment, at der ikke er nogen Grund til, at Overpræsidenten eller vedkommende Amtmand skulde kunne sætte en Beslutning ud af Kraft, som var tagen af Kommunalbestyrelsen eller Overtilsynet, da de selv have været med til at tage Beslutning, synes vi, det var urimeligt, at de skulde kunne sætte den ud af Kraft. Jeg skal kun med Hensyn til samme Paragraf, nemlig § 2, minde om et Ændringsforslag, som ganske vist ikke er stillet, men som der kunde have været Grund til at stille, idet der nu er kommet en ny Lov om Karantænevæsenet, saa det vilde være rimeligt at henvise til den, men da det kun er en redaktionel Ændring, skal jeg ikke komme nærmere ind paa den. De andre Ændringsforslag gaa for Størstedelen ud paa at bruge danske Navne i Stedet for de latinske, da det bliver lettere for Folk at forstaa. Jeg beklager kun, at vi ikke have kunnet finde et bedre Navn for „Cerebrospinal Meningitis“ end „smitsom Hjerne-rygmarvsbetændelse“, idet det jo er næsten lige saa vanskeligt, men da der ikke eksisterer noget andet Navn, have vi ikke kunnet faa noget andet. Man har ogsaa ment, at da Skolelokaler ere de eneste offentlige Bygninger, man har paa Landet, og derfor de eneste, som benyttes til Indlæggelse af smitsomme syge, er det ikke heldigt, at Skolebygningen benyttedes, medmindre Skolegangen af Hensyn til Epidemien eller paa Grund af Ferier er bortfalden eller Undervisningen foregaar i andre Bygninger. Derfor er der stillet Ændringsforslag. Endvidere have vi foreslaaet, at da man endnu ikke er kommen paa det rene med de forskellige smitsomme Sygdommes Optraeden og Forløb, vilde det være heldigt, at denne Lov ikke bliver en endelig Lov, men at den efter en vis Tids Forløb skulde revideres; vi have ment, at det var heldigt, om den blev revideret om 10 Aar, og have derfor indskudt en Bestemmelse i den Retning. Jeg skal hermed anbefale de stillede Ændringer til Vedtagelse og anbefale det høje Ting at følge Flertallet i Udvalget. Jeg tror, at hvis vi vedtage denne Lov i den Skikkelse, den derefter vil faa, vil den være et væsentligt Fremskridt, der vil ganske sikkert virke godt og bidrage til at indskrænke de smitsomme Sygdomme i høj Grad, hvorfor jeg skal tillade mig paa det bedste at anbefale Forslaget og de stillede Ændringer.

Harald Jensen: I 1894 bevilgede det norske Storting den norske Regering et Beløb til Løsning af Spørgsmaalet om of-

fentlige Foranstaltninger om Tuberkulose, og allerede 1895 forelaa der et Forslag fra de to Læger, som Regeringen havde udnævnt til at gøre Forslag desangaaende. Dette Forslag har i den senere Tid været for i den norske Rigsdag, men allerede 1896—97 havde vi i dette Ting Fornøjelsen at gøre Bekendtskab med Forslaget, om end i noget beskeden Form, idet nogle af de skarpeste Bestemmelser vare skaarne bort, men trods det, at Forslaget fremkom i en formildet Form, var det dog Genstand for en meget stærk Kritik her i Tinget. Ja, Kritikken var saa stærk, at der ikke fra det Udvalg, der var nedsat derom, blev afgivet nogen Betænkning, end ikke nogen Beretning, medens et lille Forslag, som den daværende Justitsminister indbragte i Landstinget samtidig, gik igennem Rigsdagen og blev til Lov. Jeg siger her til et Forslag om det samme Forhold, som findes omhandlet i nærværende Lovs § 23. Hvorledes dette Forslags Skæbne bliver i Norge, kan jeg selvfølgelig ikke udtale mig om, men her i Tinget fik det trods det, at det var beskaaret og mildnet i sine Bestemmelser, som sagt, ikke nogen god Modtagelse, men en ret haard, og en, man tør nok sige, naar man læser det nøjagtigt igennem, ikke ganske ufortjent Kritik. Det fremhævedes, at Forslaget, saaledes som det var, var inhumant over for de tuberkel-syge, idet det gav disse Stakler ligesom et Pariastempel, nedsatte dem i Befolkningens anden Klasse, satte dem paa en Maade under Politiets Tilsyn og beredte dem Vanskeligheder ved at faa Beskæftigelse, ved at ernære sig, ja, selv ved at opnaa Husly. Disse Anker bleve rejste mod Forslaget, og Forslaget faldt. Men var, som sagt, Kritikken haard imod Forslaget, var der her i Tinget saavel som i det andet Ting baade fra Ministerbordet og fra samtlige de Medlemmer, der udtalte sig, stor Sympati for selve Sagen. Man var alle enige om, at Tuberkulosen var en Landplage, som Samfundet burde væbne sig imod, man var alle enige om, at der burde gøres noget, men man havde kun ikke den rigtige Forstaaelse af, hvad der kunde gøres, fordi man over for denne Sygdom jo staaar ret blottet for Oplysninger, navnlig statistiske Oplysninger, og man var derfor klar over, at naar der skulde gøres noget, saa maatte man gaa meget forsøgsvis frem.

Det er dette, jeg har forsøgt ved det Ændringsforslag, jeg har stillet under Nr. 11, nemlig at gaa forsøgsvis frem. Ordne vi Sagen saaledes, som dette Forslag tilsiger, da ville de kommunale Myndigheder